

TERTIR-TERMINAIS DE PORTUGAL MOD KOMMISSIONEN
DOMSTOLENS KENDELSE (Tredje Afdeling)
14. december 2004 *

I sag C-1/04 SA,

angående en begæring om bemyndigelse til at foretage arrest hos Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber indgivet den 15. marts 2004,

Tertir-Terminais de Portugal SA, Terminal do Freixieiro (Portugal), ved advocats G. Vandersanden, C. Houssa og L. Levi samt ved advogado F. Gonçaves Pereira, og med valgt adresse i Bruxelles (Belgien),

sagsøger,

* Processprog: fransk.

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved I. Martinez del Peral Cagigal og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. Borg Barthet, S. von Bahr (refererende dommer), J. Malenovský og A. Ó Caoimh,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer
justitssekretær: R. Grass,

og efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Det portugisiske selskab Tertir-Terminais de Portugal SA (herefter »Tertir-Terminais«) har med stævningen anmodet Domstolen om bemyndigelse til at foretage attest hos Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i beløb, som De

Europæiske Fællesskaber skylder Republikken Guinea-Bissau som finansiel modydelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 249/2002 af 21. januar 2002 om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem regeringen for Republikken Guinea-Bissau og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst, for perioden fra den 16. juni 2001 til den 15. juni 2006 (EFT L 40, s. 1).

Faktiske omstændigheder

- 2 Tertir-Terminais har i stævningen anført, at der blev indgået en kontrakt mellem Republikken Guinea-Bissau og selskabet om retten til at benytte havnen i Bissau i forbindelse med en koncessionsaftale om tjenesteydelser.

- 3 Gennemførelsen af denne kontrakt har givet anledning til en tvist mellem parterne. Tvisten blev indbragt for en voldgiftsret, som idømte Republikken Guinea-Bissau til at betale en række beløb, hvis samlede beløb udgør ca. 6 000 000 EUR, til Tertir-Terminais. Voldgiftskendelsen blev afsagt i Frankrig.

- 4 Tertir-Terminais underrettede Kommissionen om, at der var foretaget arrest i de beløb, Fællesskabet skyldte Republikken Guinea-Bissau i henhold til forordning nr. 249/2002.

- 5 Kommissionen meddelte Tertir-Terminais, at den ikke agtede at efterkomme denne arrest, idet det var Kommissionens opfattelse, at gennemførelsen af arresten ville

udgøre en hindring for Fællesskabernes uafhængighed og tilfredsstillende funktion, som artikel 1 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter (herefter »protokollen«) tilsigter at undgå.

Begæringen for Domstolen

- 6 Tertir-Terminais har anmodet Domstolen om tilladelse til i henhold til protokollens artikel 1 at foretage arrest hos Kommissionen i de beløb, som Kommissionen skylder Republikken Guinea-Bissau i form af finansiel modydelse i henhold til forordning nr. 249/2002.

- 7 Tertir-Terminais har for det første anført, at den fortolkning af protokollens artikel 1, som Domstolen indtil nu har foretaget, går længere end den immunitet mod fuldbyrdelse, der er anerkendt i international ret, og tilsidesætter den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang, som følger af artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, underskrevet i Rom den 4. november 1950, samt den ret til respekt for ejendom, der er fastsat i artikel 1 i tillægsprotokollen til samme konvention.

- 8 Tertir-Terminais har dernæst anført, at den pågældende arrest ikke kan hindre hverken Fællesskabernes funktion eller uafhængighed. Ifølge selskabet er den i forordning nr. 249/2002 omhandlede finansielle modydelse kun vederlag for en tjenesteydelse, nemlig de fiskerimuligheder, der er indrømmet af Republikken Guinea-Bissau. Selv om det antages, at denne finansielle modydelse henhører under en fællesskabspolitik, kan arresten ikke udgøre en hindring for Fællesskabernes funktion og uafhængighed.

- 9 Kommissionen har nedlagt påstand om, at Domstolen ikke tager begæringen fra Tertir-Terminais til følge.

Domstolens bemærkninger

- 10 Indledningsvis bemærkes, at det i protokollens artikel 1 bestemmes, at »[F]ællesskabernes ejendom og aktiver [ikke] [...] uden bemyndigelse fra Domstolen [kan] gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel karakter«. Bestemmelsen er af Domstolen blevet fortolket således, at den har til formål at undgå, at der opstilles hindringer for Fællesskabernes funktion og uafhængighed (kendelse af 11.4.1989, sag 1/88 SA, Générale de Banque mod Kommissionen, Sml. s. 857, præmis 2, af 29.5.2001, sag C-1/00 SA, Cotecna Inspection mod Kommissionen, Sml. I, s. 4219, præmis 9, og af 27.3.2003, sag C-1/02 SA, Antippas mod Kommissionen, Sml. I, s. 2893, præmis 12).
- 11 Det følger af denne fortolkning af protokollens artikel 1, at Fællesskabernes immunitet ikke er absolut, og at der kan gives bemyndigelse til en tvangsforanstaltning såsom en arrest, når den ikke risikerer at hindre Fællesskabernes funktion (jf. f.eks. det udlæg, der blev givet bemyndigelse til ved kendelsen i sagen Générale de Banque mod Kommissionen).
- 12 En sådan fortolkning er i overensstemmelse med de almindelige folkeretlige regler, som finder anvendelse på området for staters og internationale organisationers immuniteter.

13 Det følger heraf, at en afgørelse fra Domstolen, som afslår at give bemyndigelse til at foretage en tvangsforanstaltning, og som er truffet i overensstemmelse med denne fortolkning, ikke kan anses for at være et ulovligt og uforholdsmæssigt indgreb i udøvelsen af de menneskerettigheder, der er beskyttet ved de forskellige internationale traktater, og nærmere bestemt retten til respekt for ejendom eller retten til domstolsadgang, som er en integrerende del af retten til en retfærdig rettergang.

14 Således som det fremgår af Domstolens praksis, kan Fællesskabernes funktion hindres af tvangsforanstaltninger, som berører finansieringen af de fælles politikker eller iværksættelsen af handlingsprogrammer, der er opstillet af Fællesskaberne (kendelsen i sagen *Générale de Banque mod Kommissionen*, præmis 9 og 13, kendelsen i sagen *Cotecna Inspection mod Kommissionen*, præmis 12, og kendelsen i sagen *Antippas mod Kommissionen*, præmis 15).

15 I henhold til artikel 3, stk. 1, litra e), EF indebærer Fællesskabets virke en fælles politik på landbrugs- og fiskeriområdet, hvis mål er defineret i artikel 32 EF-38 EF.

16 Fællesskabet har indgået et stort antal fiskeriaftaler, bl.a. i henhold til artikel 37 EF, med tredjelande, som fastsætter fiskerimuligheder for staterne i Fællesskabet i disse landes territorialfarvande mod finansielle modydelse.

17 En sådan aftale, som blev indgået mellem Fællesskabet og Republikken Guinea-Bissau den 27. februar 1980, og som vedrører fiskeri ud for denne stats kyst, blev godkendt ved Rådets forordning (EØF) nr. 2213/80 af 27. juni 1980 (EFT L 226, s. 33).

- 18 Ved forordning nr. 249/2002 godkendte Rådet indgåelsen af protokollen om fastsættelse af fiskerimulighederne og den finansielle modydelse for perioden fra den 16. juni 2001 til den 15. juni 2006.
- 19 Begæringen fra Tertir-Terminais angår de fællesskabsmidler, der er bestemt til udbetaling til Republikken Guinea-Bissau som finansiell modydelse i henhold til sidstnævnte forordning.
- 20 Det må konstateres, at en arrest, selv om denne er foreløbig, kan berøre den fælles fiskeripolitikens funktion.
- 21 Dels kan en sådan tvangsforanstaltning føre til en suspension af fiskeriaftalen med Republikken Guinea-Bissau. Sidstnævnte vil nemlig i henhold til artikel 6 i den protokol, der blev godkendt ved forordning nr. 249/2002, være berettiget til at suspendere gennemførelsen af denne protokol i tilfælde af, at Fællesskabet undlader at foretage de betalinger, der er fastsat som modydelse for fiskerimulighederne.
- 22 Dels risikerer en sådan arrest at få negative konsekvenser for de relationer, der eksisterer mellem Fællesskabet og tredjelandene på fiskeriområdet, og bl.a. for så vidt angår Fællesskabets mulighed for at indgå fiskeriaftaler med sidstnævnte.
- 23 Under disse omstændigheder kan en bemyndigelse til at foretage arrest hos Kommissionen hindre De Europæiske Fællesskabers tilfredsstillende funktion og uafhængighed.

24 Heraf følger, at begæringen fra Tertir-Terminais ikke bør tages til følge.

Sagens omkostninger

25 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Tertir-Terminais tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Tertir-Terminais har tabt sagen, bør det pålægges selskabet at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

- 1) **Begæringen tages ikke til følge.**

- 2) **Tertir-Terminais de Portugal SA betaler sagens omkostninger.**

Underskrifter